

Jeg skal efter denne almindelige Indledning gaa over til at se Loven lidt igen, da jeg ifølge min Partistilling ikke kan vente at komme ind i det Udvalg, som muligvis vil blive nedsat.

Jeg beklager, at Præsten ikke mere skal være selvskreven Formand for Menighedsraadet, men hvorfor saa ikke gaa til den modsatte Yderlighed? Lad ham saa være helt fri for at være i Menighedsraadet, lad Præsten staa udenfor, og lad Raadet og ham finde hinanden i Spørgsmaal, hvor de have Interesse af at finde hinanden. Det ville de ganske sikkert. Der er jo ikke noget i Vejen for, at § 12, hvor der staar, at Menighedsraadet kan sammenkaldes, saa ofte Præsten begærer det, kan blive staaende, samt — det skal jeg ogsaa tilføje — at Menighedsraadet kan tilkalde Præsten, naar det dertil finder Anledning; og han dertil er villig. Enten — eller!

Ved Spørgsmaalet om Valgret og Valgbarhed til Menighedsraadene maa jeg bede det høje Ting og den højtærede Minister skelne imellem kommunal Borgerpligt, som det vil være at stemme ved de kommunale Valg, og det at afgive sin Stemme ved Valg af Menighedsraad. Man kan ikke sige, at det vil være en Pligt for enhver Borger i Sognet at stemme kirkeligt. Naar han ikke er kirkeligt interesseret, vil han ikke have nogen Interesse i at stemme kirkeligt. Derimod er der noget, som meget let kan ske, nemlig at der kan opagiteres en Stemning, naar Præstevalg eller Menighedsraadsvalg staar for Døren, hvilket kan virke meget uheldigt, nemlig saaledes, at de kirkeligt interesserede ville blive langt i Mindretal.

Jeg kan ikke lade være at bemærke til § 4. sidste Stykke, hvor der staar, at ingen, der er valgt, kan vægre sig ved at modtage Valg, at det synes mig at staa en lille Smule i Modsætning til § 11, hvor der stilles Fordring om en Erklæring. Sæt nu, at de valgberettigede vælge en Person, som ikke vil og ikke kan afgive denne Erklæring, hvad saa? (*Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* [Appel]: Saa maa han træde tilbage). Det er der ganske vist aabnet Mulighed for, men hvorfor kunde det ikke indflettes i Paragraffen: om han dertil var villig at modtage Valg, det var jo mere frit.

Jeg ved ikke, hvorvidt det er rigtigt, at det skal være Domstolene, der afgøre, om en Mand er valgberettiget eller ikke efter de Betingelser, her ere stillede, altsaa om han aabenlyst fornægter den

kristne Tro eller vitterlig har ført et forargeligt Liv, og jeg vil bede om, at det maa blive taget under Overvejelse. I den ældre Lov var det Biskopperne, som afgjorde dette Spørgsmaal, ligesom det i dette Lovforslag er Biskopperne, der afgøre, hvorvidt en Mand, der sidder i Menighedsraadet, er kvalificeret til at blive der eller ikke.

Bestemmelsen i § 11 om, at der skal forlanges en Erklæring af de til Menighedsraadet valgte Medlemmer, forekommer mig for saa vidt rigtig, som intet mindre kan forlanges, men det synes mig ikke at være nok. Erklæringen gaar jo ud paa, at han paa Ære og Samvittighed vil udføre det ham betroede Hverv i Troskab mod den danske Folkekirke. Det forekommer mig, at jeg ikke kan nøjes med mindre, end hvad det kirkelige Udvalg har forlangt: at han vedkender sig den kristne Tro. I Bemærkningerne til dette Forslag er der indflettet den Bemærkning, at der ifølge Loven om Edsaffæggelse netop er valgt dette Udtryk „paa Ære og Samvittighed“, men naar det drejer sig om Kirken, hvorfor kunde en saadan Erklæring da ikke blive aflagt i Guds Navn? Der staar her blot „den danske Folkekirke“. Saalænge Menighedslivet ikke er befæstet mere end nu, tror jeg, vi maa omgærde vor Folkekirke med det evangelisk-lutherske Navn. Som bekendt er der ikke noget for et Samfund mere ødelæggende og splittende, end at der indenfor dets Ramme opstaar Lærestridigheder. Derfor mener jeg, at selv om en hel Del gaar udenfor, hvad der forlanges i de lutherske Beken-delsesskrifter, er det dog kun Undtagelser, hvorfor vi som Regel bør holde fast ved det, at vor Folkekirke er luthersk-evangelisk. Hvis det først kommer op i en Sjel, at Kristus er Kongen, falde alle konventionelle Skranker, saa briste alle dogmatiske Baand, saa kunne alle være eet, men saaledes tror jeg ikke, det er endnu. I dette Lys vil jeg gerne nævne det lille Lovforslag om Brugen af Kirkerne, det tror jeg viser i den rigtige Retning, og der er, hvad jeg vil fremhæve, Gærdet, evangelisk-luthersk, bibeholdt.

I § 14 staar der: Menighedsraadet tager Beslutning om: a. Hvilken af Sognets Lærere Kirkesangertjenesten skal overdrages til. Kunde der ikke tilføjes, at Menighedsraadet skal forhandle med Sognepræsten i Lighed med, hvad der staar i b., hvor det udtrykkelig bestemmes, at Sognepræsten skal give sin Tillslutning.

Hvor stor Betydning den Bestemmelse